

4. W ramach zarzutu czwartego podnosi ona, że art. 69 i 70 rozporządzenia nr 806/2014 naruszają zasadę ustalania składek w sposób zorientowany na ryzyko oraz zasadę proporcjonalności, a tym samym naruszają art. 16, 17 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jeżeli poziom docelowy ma być określany w sposób dynamiczny, a pułap przewidziany w art. 70 ust. 2 tego rozporządzenia nie ma być stosowany, jak miałyby to miejsce w przypadku gdyby zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, Dz.U. 2014, L 225, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2022 r. – UIV Servizi/REA

(Sprawa T-440/22)

(2022/C 359/101)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci B. Bonafini, D. Rovetta i V. Villante)

Strona pozwana: Europejska Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma potwierdzającego zawieszenie umowy o udzielenie dotacji (art. 33 ust. 2) (Ares (2022) 3368330–02/05/2022), jak również samego zawieszenia umowy ze względu na naruszenie umowy i odpowiednich ogólnych zasad prawa Unii, na które powołano się w niniejszej skardze;
- zobowiązanie Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych (REA) do uchylecia zawieszenia umowy o udzielenie dotacji 874904-TTD.EU – European Quality Wines: Taste The Difference;
- zasądzenie od REA naprawienia poniesionych przez stronę skarżącą materialnych i niematerialnych szkód – w wykazanej przez nią formie – w wysokości 500 000 EUR;
- obciążenie REA kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodnego z prawem charakteru pisma potwierdzającego zawieszenie umowy o udzielenie dotacji – błędne zastosowanie art. 33.2.1 lit. a) umowy o udzielenie dotacji 874904-TTD.EU (definicja „istotnych błędów, nieprawidłowości lub nadużyć finansowych”)
 - Naruszenie zasady domniemania niewinności i art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
 - Oczywisty błąd w ocenie prawa Unii – Naruszenie zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań – Naruszenie zasady dobrej wiary w prawie Unii i prawie belgijskim – Naruszenie art. 1134 w związku z art. 1156 belgijskiego kodeksu cywilnego.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez REA zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem pisma potwierdzającego zawieszenie umowy o udzielenie dotacji – Niezastosowanie art. 33.2.1 lit. b) umowy o udzielenie dotacji 874904-TTD.EU – „Materialny wpływ” zarzucanych „systemowych lub powtarzających się błędów, nieprawidłowości, nadużyć finansowych lub poważnych naruszeń obowiązków” na umowę o udzielenie dotacji TTD.UE.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad dobrej administracji określonych w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ogólnych zasad prawa Unii – pewności prawa, uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności, a także obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 ust. 2 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2022 r. – HB/Komisja

(Sprawa T-444/22)

(2022/C 359/102)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HB (przedstawiciel: adwokatka L. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
w konsekwencji,
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 13 maja 2022 r., doręczonej w dniu 16 maja 2022 r. na mocy której pozwana dokonała potrącenia, z jednej strony, wierzytelności posiadanej przez skarżącą względem pozwanej z tytułu kosztów, którymi została obciążona Komisja w wyrokach z dnia 21 grudnia 2021 r., HB/Komisja (T-795/19, niepublikowanym, EU:T:2021:917) i z dnia 21 grudnia 2021 r., HB/Komisja (T-796/19, niepublikowanym, EU:T:2021:918), z drugiej strony, z wierzytelnością, którą Komisja twierdzi, że posiada względem skarżącej z tytułu decyzji o odzyskaniu z dnia 15 października 2019 r. kwoty 1 197 055,86 EUR (zamówienie CARDS/2008/166–429) (kwota główna);
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania za szkodę majątkową;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Komisji do wydania zaskarżonej decyzji i braku podstawy prawnej tej decyzji;
 2. Zarzut drugi dotyczący, z jednej strony, tego że Komisja nie posiadała, na podstawie rozporządzenia finansowego, wierzytelności pieniężnej względem skarżącej, i z drugiej strony, naruszenia rozporządzenia finansowego i art. 266 TFUE.
-